

सूतिका

तदन्नभोजनप्रायश्चित्तं यथा । शङ्कः ।
“चाण्डालान्नं भूमिपासमज्जीविष्वजीविनाम्
शौण्डिकाच्च सूतिकां भुञ्जता मांसं व्रती भवेत् ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥*

तदवलोकनतदालपनतत्संस्पर्शनिषेधो यथा—
“नासवेद् जगविदितान् वीरहोनां तथा
स्त्रियम् ।

देवताः पितृसन्ध्यास्तयस्त्रिभुवनानिन्दकैः ॥
कृत्वा तु स्पर्शनालापं शुद्धेताकीवलोकनात् ।
श्रवकोक्षं तथोदक्यामन्यजं पतितं शवम् ॥
विषमिसूतिकापण्डविवस्त्रान्तावसायिनः ।
मृतनियतिकांश्च परदाररतांश्च ये ।
एतदेव हि कर्त्तव्यं प्राज्ञैः शोधनमात्मनः ॥”
पारिभाषिकसूतिकाश्लेषं यथा,—
“अभोज्यसूतिकापण्डमार्जाराखूँश्च कुकुटान् ।
पतितापविहृत्चाण्डालमृतहारांश्च धर्मवित् ॥
संस्पृश्य शुद्धते स्नानात् उदक्याग्रामसूकरौ ।
तद्वच्च सूतिकाशौचदूषितौ पुरुषावपि ॥
अलर्क उवाच ।
भवत्या कीर्त्तिता भोज्या य एते सूतिकादयः ।
अमौघां श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतो लक्षणानि ह ॥
मदालसोवाच ।
ब्राह्मणो ब्राह्मणश्चैव यावत्तृषेत्वमागतौ ।
तावभौ सूतिकेत्युक्ती तयोर्वन्नं विगर्हितम् ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे सदाचाराध्यायः ॥
वामनपुराणे १४ अध्याये च द्रष्टव्यम् ॥
सूतिकागारं, क्ली, (सूतिकाया आगारम् ।)
प्रसवगृहम् । इति जटाधरः ॥ (यथा, हरि-
वंशे । १६३ । ४७ ।
“आहृत्य स्वरेण त्वमिहानीतोऽसि मानद ।
सप्तरात्रे त्वसम्पूर्णं सूतिकागारमध्यतः ॥”)
सूतिकागृहं, क्ली, (सूतिकाया गृहम् ।) प्रसवा-
लयः । तत्पर्यायः । अरिष्टम् २ । इत्यमरः ।
१ । २ । ८ ॥ सूतिकागृहम् ३ । इति तट्टोका ॥
सूतोगृहम् ४ सूतिगृहम् ५ । इति जटाधरः ॥
तस्याल्लतियथा,—
“अष्टहस्तायतं चारु चतुर्हस्तविशालकम् ।
प्राचीद्वारमुदगद्वारं विदध्यात् सूतिकागृहम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
तत्र पिशाचानां वासो यथा,—
“सर्व्वत्रगानप्रतिघान् सूतिकागृहसेविनः ।
पृष्ठतः पाणिपादांश्च पृष्ठश्रीवान् सुरंहसः ॥
एवविधानं पिशाचांश्च दृष्ट्वा ब्रह्मानुकम्पया ।
अन्तर्धानं वरं प्रादात् क्रामशायित्वमेव च ॥”
इति वल्किपुराणे प्रजापतिसर्गनामाध्यायः ॥
प्रसवात् पूर्व्वं तत्संस्कारमाह साङ्ख्ययनगृहम्
काकादभ्या मेचकधातव्या बह्व्याः कोप्रतव्या
कालकौतकस्य मूलानि पेययित्वा उपलेपयेद्दिशं
यस्मिन् प्रजायते रक्षसामपहृत्ये इति । काका-
दनौ कारकजह्वा । मेचकधातकौकाकमोषिका
कोपातकौ घोषकम् । कालकौतकः यष्टिमधु-
केति कल्पतरुः ॥ अतएव हरिवंशे ।

३८३

सूतिका

“एष मानुषको यन्नो मानुषैरेव साध्यने ।
अयतां धेन देवं हि महिधेः प्रतिहृत्यते ॥
मन्त्रग्रामैः सुविहितैरौषधैश्च योजितैः ।
यन्नो चानुकूलेन देवमप्यनुलोप्यते ॥”
इत्यनुचरान् प्रति कंसवाक्यम् । इति ज्योति-
स्तत्त्वम् ॥

सूतिकागृहं, क्ली, (सूतिकाया गृहम् ।) प्रसव-
गृहम् । यथा,—

“जगाम सूतिकागृहं नारीरूपं विधाय भूः ।
जयशब्दः शङ्खशब्दो हरिशब्दो बभूव ह ॥”
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजम्बखण्डे ४ अध्यायः ॥
सूतिकाभवनं, क्ली, (सूतिकाया भवनम् ।) प्रसव-
गृहम् । इति इलायुधः ॥
सूतिकावासः, पुं, (सूतिकाया आवासः ।) प्रसव-
गृहम् । यथा,—

“सूतिकावासनिलया जम्बदा नाम देवताः ।
तासां यागनिमित्तान् शुद्धिर्जन्मनि कीर्त्तिता ।
पठेऽङ्गिरात्रियागन्तु जम्बदानान् कारयेत् ॥”
इति शुद्धितत्त्वम् ॥
सूतिकारोगः, पुं, (सूतिकाया रोगः ।) नव-
प्रसृताया व्याधिभेदः । तस्मिन्नादि यथा,—
“मिथोपचारात् संक्षेपात् विश्रमाजीर्णभोज-
नात् ।
सूतिकायास्तु ये रोगा जायन्ते दाह्वाश्च ते ॥”
मिथोपचारात् अनुचिताचरणात् । प्रवातादि-
सेवनात् । संक्षेपात् संक्षिप्तान्ते दोषा अनेन
इति संक्षेपः दोषजनकमन्त्रं तस्मात् । दाह्वाः
कष्टसाध्याः । के ते व्याधय इत्याकाङ्क्षायामाह ।
“अङ्गमर्द्दी ज्वरः कासः पिपासा गुरुमात्रता ।
शोथः शूलतिसारी च सूतिकारोगलक्षणम् ॥”
एतेऽङ्गमर्द्दादयः प्रायेण सूतिकाया भवन्तः
सूतिकारोगत्वेन लक्ष्यन्ते ॥ * ॥ ज्वरादीनां
रोगविशेषाणां निदानविशेषमाह ।
“ज्वरातीसारशोथाश्च शूलानाहबलक्षयाः ।
तन्द्रारुचिप्रसेकाद्या वातज्ज्वरसमुद्भवाः ॥
कुच्छसाध्या हि ते रोगाः चौणमांसबलाश्रिताः
ते सर्व्वे सूतिका नाम्ना रोगास्ते चाप्युपद्रवाः ॥”
सूतिकाभवत्वेन सूतिकानाम्ना ते रोगाः ।
आश्रयाश्रितयोरभेदोपचारात् । ते चाप्युपद्रवा
इति । त एव ज्वरादय उक्तानां रोगाणामन्य-
तमं प्रधानीकृत्योपद्रवाश्च ॥ * ॥
अथ सूतिकारोगचिकित्सा ।
“सूतिकारोगशान्त्यर्थं कुर्यात् वातहरो
क्रियाम् ।
दशमूलकृतं काथं कोष्णं दद्यात् घृतान्वितम् ॥
अमृतानागरसहचरभद्रोत्कटपञ्चमूलकं जल-
दम् ।
शृतश्रीतं मधुसूतं शमयत्यचिरेण सूतिकातडम् ॥
देवदारुवचाकुष्ठं पिप्पली विश्वमेवजम् ।
भृन्निम्बकटफलं मुस्तं तिक्ताधान्यं हरीतकी ॥
गजकृष्णा सदुःखर्या गोशूरं धन्वयासकः ।
हृन्त्यतिविषा च्छिन्ना कर्कटः कृष्णजीरकः ॥

सूतिका

समभागान्वितैरैतैः सिन्धुरामठरुंयुतैः ।
काथमष्टावशेषन्तु प्रसृतां पांययेत् स्त्रियम् ॥
शूलकासज्वरश्वासमूर्च्छाकम्पशिरोऽर्त्तिभिः ।
युक्तं प्रलापटड्ढाहतन्द्रातीसारवान्तिभिः ॥
निहन्ति सूतिकारोगं वातपित्तकफोद्भवम् ।
कपायो देवदार्व्वादितः सूतायाः परमौषधम् ॥”
इति देवदार्व्वादिकाथः ॥*

“जीरकः स्थूलजीरश्च शतपुष्पाद्यन्तथा ।
यवानौ चाजमोदा च धान्यकं मेधिकापि च ॥
शुण्ठी कृष्णा कणामूलं चित्रकं ह्रुषापि च ।
वदरीफलचूर्णं च कुष्ठं कम्पिषकं तथा ॥
एतानि पलमात्राणि गुडं शतपलं मतम् ।
जीरं प्रस्थद्वयं दद्यात् सर्पिषः कुड्वन्तथा ॥
पञ्चजीरकपाकोऽयं प्रसृतानां प्रशान्तये ।
युष्यते सूतिकारोगे योनिरोगे ज्वरे च ये ।
कासि श्वासे पाण्डुरोगे कार्यं वातामयेषु च ॥”
इति पञ्चजीरकपाकः ॥*

“पान्यस्याञ्जलियुग्ममत्र पयसःप्रस्थद्वयंखण्डतः
पञ्चाशत्पलमत्र चूर्णितमथ प्रविष्यते नागरम् ।
प्रस्थाहं गुडवहिपाञ्च विधिना सुष्टित्रयं धान्य-
कात्
मिश्राः पञ्चपलं पलं क्षमिरिपोः साजाजि-
जीरादपि ॥

व्योषाभोददलीरगेन्द्र-सुमनस्तुद्राविडीनां पल
पक्वं नागरखण्डसंज्ञकमिदं सौभाग्यदं योषि-
ताम् ।
ढट्श्वासज्वरदाहशोषमनं सश्वासकासापहं
प्लोहव्याधिनिनाशनं क्षमिहरं मन्दाग्निसन्दी-
पनम् ॥”

दलं पत्रकम् । उरगेन्द्रसुमुखनागकेशरम् ।
द्राविडी सूक्ष्मला । सौभाग्यशुण्ठीपाकः । इति
भावप्रकाशः ॥

सूतिकापठौ, स्त्री, (सूतिकायाः पठौ । सूतिका-
गृहपूज्या पठौति मध्यपदलोपी कर्मधारयी
वा ।) सूतिकागारे जातबालकस्य पष्ठदिने
पूज्यदेवोविशेषः । अथ सूतिकापठौ-पूजा ।
विष्णुधर्म्मोत्तरे ।

“सूतिकावासनिलया जम्बदा नाम देवताः ।
तासां यागनिमित्तार्थं शुद्धिर्जन्मनि कीर्त्तिता ॥
पठेऽङ्गिरात्रियागन्तु जम्बदानान् कारयेत् ।
रक्षणीया सदा पठौ निशां तच्च विशेषतः ॥
राम ! जागरणं कार्यं जम्बदानां तथा वलिः ॥”
रामेति सम्बोधनम् ॥* तत्राशीचान्तरदोषो-
ऽपि नास्ति ।

“अशीचं तु समुत्पन्नं पुत्रजन्म यदा भवेत् ।
कर्तुंस्नात्कालिकी शुद्धिः पूर्व्वाशीचादिय-
ध्यति ॥”

इति प्रजापतिवचनात् । पुत्रजन्मेति त्रयवात्
पितुरेवाशीचाभावः न तु मातुः कर्तुरिति
पुंलिङ्गनिर्द्देशाच्च । कारयेदिति अन्त्यगोषजाभि-
प्रायेण ॥* तत्रादौ विनयकादिसहितपोडश-
माहकापूजनम् । तथा च ज्ञत्यचिन्तामचौ ।